Yargıtay 11. HD E.2020/7682 K.2022/820 (07.02.2022)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

11. Hukuk Dairesi 2020/7682 E. , 2022/820 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ :TİCARET MAHKEMESİ

Taraflar arasında görülen davada Adana 3. Asliye Ticaret Mahkemesi'nce bozmaya uyularak verilen 23.09.2020 tarih ve 2019/121 E. - 2020/704 K. sayılı kararın Yargıtayca incelenmesi davalı vekili tarafından istenmiş ve temyiz dilekçesinin süresi içinde verildiği anlaşılmış olmakla, dava dosyası için Tetkik Hakimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve yine dosya içerisindeki dilekçeler, duruşma tutanakları ve tüm belgeler okunup, incelendikten sonra işin gereği görüşülüp, düşünüldü:

Davacı vekili, davacının davalı şirket bünyesinde hesap açtığını ve yatırım araçlarının alım satımında değerlendirilmesi için davalı şirket çalışanı...'a 233.000 TL verdiğini ancak daha sonra hesabındaki parayı kontrol etmek için gittiğinde hesabında para olmadığının ve...'un işten ayrıldığının bildirildiğini, davalının adam çalıştıran sıfatıyla kusursuz sorumlu olduğunu ileri sürerek şimdilik 20.000 TL'nin davalıdan tahsilini talep ve dava etmiştir.

Davalı vekili, davacı, farklı tarihlerde elden 233.000 TL verdiğini iddia etmekte ise de, bu miktarda parayı verdiğini yazılı delillerle ispatlayamadığını belirterek, davanın reddini istemiştir.

Mahkemece bozmaya uyularak yapılan yargılamada, davalı aracı kurum çalışanı...'un ceza yargılama sürecindeki beyanlarından 23.06.2003–Temmuz 2003 tarihleri arasında davacıdan aldığı paraları kurum kayıtlarına geçirmediği, havuz hesabı olarak kullandığı ... isimli müşterinin hesabı üzerinden işlemler yaptığı ve bu şekilde davacıyı zarara uğrattığı, ceza dosyasındaki delillerden davacı ile aracı kurum çalışanı...'un irade birliği içerisinde hareket etmediklerinin sabit olduğu, bilirkişi raporları, ceza dosyasında bulunan ve aracı kurum tarafından gönderilen davacıya ait hesap ekstresi ile aracı kurum müfettişi tarafından düzenlenen rapora göre, davacının hesabının son olarak eksi bakiye gösterdiği ve hiçbir dönemde dava konusu edilen 233 milyar TL seviyesine çıkmadığı, davacı tarafça sunulan ve davalı aracı kurumun kaşe ve imzasını içermeyen 30.07.2003 tarihli müşteri portföy belgesi sahte olduğundan delil vasfı taşımadığı, dava konusu uyuşmazlığın, davacının, davalı aracı kurum çalışanına hesabına yatırılmak üzere verdiği paranın miktarının ne olduğunda hususunda toplandığı, her ne kadar aracı kurum kayıtlarına işlenmemiş olsa da, aracı kurum çalışanın davacı müşteriden aldığı parayı müşteri hesabına intikal ettirmemesinin BK'nın 100. maddesi anlamında ağır kusur, 55. maddesi anlamında da haksız fiil oluşturduğu, davacıya verilen zarardan davalı aracı kurumun yarışan sorumluluk ilkesi uyarınca sorumlu olduğu, davanın kısmi olarak 20.000 TL için açıldığı, aracı kurum çalışanı...'un ikrar mahiyetindeki beyanlarından davacıdan aldığı para miktarının kesin bir rakam içermemekle birlikte, davacıya verilen zararın 20.000 TL'nin üzerinde olduğunun sabit olduğundan dava konusu zararın ispatlandığı gerekçesiyle davanın kabulüne, 20.000,00 TL'nin 30/07/2003 tarihinden itibaren uygulanacak avans faizi ile birlikte davalıdan alınarak davacıya verilmesine karar verilmiştir.

Kararı, davalı vekili temyiz etmiştir.

Dosyadaki yazılara, mahkemece uyulan bozma kararı gereğince hüküm verilmiş olmasına ve delillerin takdirinde bir isabetsizlik bulunmamasına göre, davalı vekilinin bütün temyiz itirazları yerinde değildir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerden dolayı, davalı vekilinin bütün temyiz itirazlarının reddiyle usul ve kanuna uygun bulunan hükmün ONANMASINA, aşağıda yazılı bakiye 1.024,65 TL temyiz ilam harcının temyiz eden davalıdan alınmasına, 07/02/2022 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.